

40

Gospel Riders -moottoripyöräkerho 40 vuotta
www.gospelriders.fi

Gospel Riders

moottoripyöräkerho ry

Jäsenlehti 4/2020

LANDENTALOT

Pääkirjoitus

Jukka Parkkinen

Motoristina palvelemissa

Vuosi kerholehtemme päätoimittajana on antanut aiheen pohtia, kirjoittaako pyöristä vai hengellisistä asioista? Tämä vuosi on mennyt kerhon 40-vuotistee-malla. Ensi vuonna on edessä uusi vuosi ja uudet aiheet.

Tätä tekstiä varten keskustelin muutamien kerran kerhomme ensimmäisen puheenjohtajan Veikko Rantalan kanssa. Emme juurikaan muistelleet menneitä. Veikko otti esiin raamatunkohdan, jossa kehoitetaan kääntämään katse tulevaan. Ei ole tarvetta elää menneessä. On hyvä elää tässä hetkessä, luoda aina katse eteenpäin.

Ne, jotka Jumala on ottanut työtöve-reikseen, ovat saaneet ison luottamuk-sen. He saavat palvella Jumalaa. Emme palvele itseämme varten emmekä nosta esiin omaa asemaamme. Sydämissäm-me on halu kohdata lähimmäisiä ja auttaa heitä. Viesti ”Jumala on rakkaus” välittyy meistä, tai olisi hyvä välittyä. Sanoilla kik-kaillemalla tai pyrkimällä olemaan oikeas-sa emme saavuta samaa kuin elämällä niin, että meistä näkyy Jumala.

Kerhomme viikkoajelut ovat hyvä esi-merkki luontevasta Jumalan palvele-misestä. Olemme lähellä ystäviä, toisia ihmisiä. Olemme toistemme tukena. Kuuntelemme ystävien huolia tai onnen tunteita. Myöhemmin voimme rukouk-

sissamme muistaa, mitä olemme kuulleet. Tapaamme ajoretkillämme paljon muitakin ihmisiä. Olemme silloinkin palvelemissa. Sanaton läsnäolomme kyllä huomataan ja tunnetaan sen mukaan, mitä Jumalan aikajanalla on kullekin tar-koitettu.

Minulle kilvoittelu on sitä, että luovutan elämäni joka päivä hänelle. Tiedän, että epäonnistun päivittäin. Minun ei tarvitse-kaan onnistua. Jumalan hyvyys ihmisten keskellä ei ole kiinni meidän onnistumi-sistamme. Hänen hyvyytensä näkyy kui-tenkin kauttamme. Keskinäinen rakkau-temme on hyvä asia.

Olen elämäni varrella tehnyt sen ha-vainnon, että riitely ei ole hyväksi työ-sä eikä vapaa-ajalla. Riitaan ajaututaan helposti, jos Raamatun henki ja Jeesuk-sen viesti — sävyisyys, pitkämielisyyys, hyvyys, itsensä hillitseminen — katoavat. Jumalan lapsina kuulumme ensisijaisesti hänelle.

Elämme kaikki eri vaiheita. Yksi opis-kelee, toinen perustaa perhettä, joku luo uraa työelämässä. Nämä eivät sulje mei-tä pois Jumalan yhteydestä. Jokainen vaihe elämässämme on Jumalan silmien alla. Samoin maailma ja maailman tapah-tumat.

Laulussa sanotaan: ”Mennyt on men-nyttä, muistoista luovu mä en – –.” Ih-

minen saa elää ihmisen elämän. Emme ole robotteja. Välillä olen ollut huolissani siitä, olemmeko kiinnostuneita vain ulko-politiikasta, vaaleista tai yhteisöstämme, ja unohtamme, miksi Jumala on ottanut meidät laumaansa. Paimenemme Jee-sus sanoo: seuraa minua. Hän sanoi sen sinulle ja minulle. Olisi hienoa olla hereil-lä ja huomata, kenelle Jeesus sanoo sen seuraavaksi. Kysymys on siitä, ettem-me kiinnitä kilvoitustamme ja intoamme maailman uutisiin, vaan sydämemme sanoisi päivittäin: sinun tahtosi, ei minun.

Tuleva vuosi kerhossamme on avoin. Ensi vuonna täyttyy 41 vuotta Gospel Riders -motorismia. Olkoon Jumalan siunaus arjessamme ja näkykään kes-kinäinen kunnioitus toisiamme kohtaan valona maailmassa.

Kerhollamme on hyvä maine. Kaikki kerhon jäsenet ja mukana olevat ovat luoneet sen vuosien varrella. Olemme tervetulleita yhteistyökumppaneiden ti-laisuuksiin, leireille ja tapahtumiin. Se on osoitus hyvästä Jumalan palvelemisestä ja siitä, että olemme olleet vähässä us-kollisia. Kiitos, että olet mukana.

Jukka Parkkinen

Gospel Riders

ISSN 1235-3477

Jäsenlehti

Päätoimittaja:

Jukka Parkkinen

044 045 1001

soittaa@gmail.com

Kansikuva: Jouko Virta, Lahden joulukylä 2019, koronavuonna 2020 tätäkään ei järjestetty.

Mainosmyynti: Euroll Oy/Reijo Ruotsalainen, 0400-562 088 reijo.ruotsalainen@gmail.com

Julkaisija: Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry

Painopaikka: Ab Forsberg-Rahkola Oy, Pietarsaari

Seuraava kerholehti ilmestyy maaliskuussa 2021. Aineistopäivä on 15.2. 2021. Aineistot on toimitettava PeeTeelle osoitteella peete.juntumaa@gospelriders.fi.

Puheenjohtajan palsta

Mika Saarinen

Kuten jokaisen rekisteröidyn yhdistyksen, meidänkin kerhomme tulevan kauden toimintaa kuvataan hallituksen laatimassa ja jäsenien vahvistamassa toimintasuunnitelmassa ja talousarviossa. Melko suurena moottoripyöräkerhona pystymme järjestämään erilaisia kokoontumisajoja, juhlia, kiertueita, ajokoulutuksia ja muuten vain mukavia tapahtumia. Kristillisenä kerhona olemme evankeliumin asialla ja teemme yhteistyötä muun muassa paikallisseurakuntien kanssa.

Toimintasuunnitelmamme ei ainoastaan kerro tulevan vuoden aktiviteeteistämme, vaan kuvaa myös kerhomme identiteettiä. Se, keitä me yhdessä olemme ja mitä pidämme tärkeänä, ohjaa toimintaamme ja tapojamme toimia. Toimintasuunnitelmassamme näkyy selvästi, paitsi moottoripyöräily, myös selkeästi kristillinen identiteetti ja Raamatun sanan asema elämämme perustana. Toteamme myös ihanteeksemme olla motoristeina motoristien joukossa, samalta tasolta, helposti lähestyttäviä ja aidosti toisista kiinnostuneita. Miten se sitten tapahtuu?

Raamatusta Jeesus ja Paavali opettavat meitä anteliaisuudesta, vastavuoroisuudesta, rehellisyydestä, luotettavuudesta, kunnioituksesta ja ystävällisyydestä. Moottoripyöräkulttuuriin yleensä kuuluu reiluus, reippaus ja rehtiys sekä tietenkin toisten kunnioittaminen eli respekti, kuten moottoripyöräpiireissä on tapana sanoa. Kristittyinä Jeesukseen uskovina motoristeina huomaamme, että nämä motoristien arvostamat asenteet ja käytösmallit ovat sopusoinnussa Raamatun kanssa. Raamattu

tosin näyttää niille vielä enemmän syvyyttä ja perustaa sekä toimii absoluuttisena suunnan- näyttäjänä oikealle ja hyvälle tielle.

”Me tarvitsemme ystävyyttä vailla yhtään vaatimusta”, Pekka Simojoki sanoo laulusaana. Miksi siis asettaisain toiselle vaatimuksia, jos itsekään en tykkää olla toisten vaatimusten paineen alla? Parasta ystävyyttä mielestäni on, kun saan vapaasti olla oma itseni tarvitsematta yrittää riittää toiselle tai ansaita hyväksyntää. Kunpa muistaisain antaa lähimmäisellenikin saman vapauden kokemuksen!

Aiempana mainituille hyville on siis luonteenomaista, että niitä voi pyrkiä itse noudattamaan, mutta niitä ei voi vaatia toisilta. Gospel Riders onkin parhaimmillaan juuri tätä: aitoja kohtaamisia ihmisten välillä sellaisina kuin olemme, toinen toisestaan välittäen, toinen toistaan kunnioittaen. Jokainen tuo yhteiseen joukkoomme sitä, mitä on Herralta saanut. Näin syntyy monenkirjava joukko, johon mahduttavat mukaan niin kerholaiset kuin vieraatkin. Vieraat sitten kuulostelevat ilmapiiriä ja tykätessään jäävät pitemmäksikin aikaa, tulevat pikkuhiljaa kotiväeksi ja päättävät lähteä kanssamme kotimatalle.

Mika

P.S. Kiitos luottamuksesta
puheenjohtajakaudelle 2021-2022.
Toistemme eestä rukoilemme!

Sisällysluettelo

- 2 Pääkirjoitus
- 3 - Puheenjohtajan palsta
- Sisällysluettelo
- Tapahtumakalenteri
- 4 Syyskokouksessa katsottiin tulevaisuuteen
- 6 Joulun viettoa maailmalla
- 8 Tervehdys Pohjois-Lapista!
- 9 Gospel Riders Ahvenistolla MP69:n ajokoulutuksessa
- 10 GR-Enduro Tour
- 12 Katoavaa kaupunkia katsomassa
- 14 Matkalla tapahtui
- 15 Pastorin palsta
- 15 Hallitus tiedottaa
- 16 Alueosastot ja yhteystiedot

Tapahtumakalenteri 2021

Gospel Riders -tapahtumia:

kevät	Motoristin huoltopäivät
kevät/kesä	Ajokoulutuksia
15.5.	Kevätkokous, Itä-Suomen alue
22.5.	MPEAK®, Iisalmi
23.5.	Motoristikirkko, Iisalmi
13.6.	Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry:n 40-vuotisjuhla, Lahti
2.-4.7.	Message of Joy meeting (MOJ), Peurunka, Laukaa
5.-10.7.	GR Enduro Tour 2021
17.-30.7.	Laponia-ajo

Muita tapahtumia:

5.-7.2.	MP 21 Moottoripyörämessut verkkotapahtumana
8.5.	Lieto Drive-in
24.-27.6.	European Motorcyclists for Christ Rally (EMC), Fyresdal, Norja
9.-11.7.	MotoGP, KymiRing (Kerho mukana, jos halukkaita järjestäjiä löytyy)

Syyskokouksessa katsottiin tulevaisuuteen

Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry:n syyskokous pidettiin lauantaina 28.11.2020 Sumiaisten kirkossa.

Koronavirus on asettanut kokoontumisille uusia haasteita ja vaatimuksia. Kerhomme vuosikokous jouduttiin jo kerran siirtämään, että paikka täyttäisi vaadittavat kriteerit. Kokousta edeltävänä päivänä kuulin uutisista, että Uudellamaalla erilaiset yhdistykset ja yhteisöt voivat pitää ajallaan lain velvoittamat kokoukset. Kun saavuin kotiin vuosikokouksesta, edellisen päivän uutista korjattiin kertomalla, että Uudellamaalla kaikki yli kymmenen hengen kokoukset on kielletty, ja pienistäkin kokoontumisista suositellaan pitämään vain välttämättömät, lakisääteiset ja sääntömääräiset.

Tuttu uutinen. Olemme tottuneet siihen, että samana päivänäkin kuulemme samasta asiasta erilaisia ohjeita, riippuen lausunnon antajasta. Tunnetuin epäselvyys on vallinnut siitä, kuinka maskia pitäisi käyttää ja miksi.

Sumiainen ja sen kirkko

Sumiaisten kirkko sijaitsee keskellä Suomea, kaukana kiihkeästä elämän vilkseestä. Sumiaisten väkiluku oli 1303 henkeä vuonna 2006. Seuraavana vuonna se liitettiin Äänekoskeen. Reilun tuhannen hengen kyläkeskus tarjosi siis kerhomme kokoukselle rauhallisen ympäristön, jossa etäisyydet toisiin oli helppo pitää. Tein pienen tutustumisretken kylälle, eikä ruuhkaa näkynyt missään. Vain muutama kauppa, joissa ihmiset hoitivat asioitaan.

Kirkot kertovat omalla olemisellaan sen olennaisen. Kristus on tiemme Luojan luo.

Sumiaisten kirkko tarjosi hyvät tilat turvavälein toteutettuun kiitoskirkkoon ja syyskokoukseen.

Kirkko seisoo tukevasti aukealla paikalla keskustan tuntumassa. Se otettiin käyttöön vuonna 1890, ja tarjoaa edelleen paikan toimia ja kokoontua. Satakolmekymmentä vuotta ei ole saanut rakennusta luhistumaan. Kun huolella tehdään ja huolta pidetään, ei tarvitse purkaa muutaman kymmenen vuoden jälkeen, niin kuin nykyajan rakennuksille usein käy.

Kaunis, idyllinen kirkko muodosti levollisen ympäristön syyskokoukselle. Tilaa oli olla ja istua, tai kävellä välillä.

Hieman taustatekijöitä

Kaksi lainausta hallituksen kokoukselle esittämästä toimintasuunnitelmasta vuodelle 2021 tiivistävät hyvin kerhomme olemassaolon tarkoituksen: "Tarjoamme mahdollisuuden moottoripyöräilyn harrastamiseen hyvässä seurassa." "Kerho on olemassa sekä kerholaisia että ulkopuolisten palvelemista ja tavoittamista varten."

Kerhona olemme myös joustava ja luotettava yhteistyökumppani. Takana on neljäkymmentä vuotta toimintaa kristillisessä viitekehäksessä. Tuo kehys pitää meidät yhdessä. Tässä ajassa maailma tarjoaa helposti väyliä kahtiajako. Myös mielipiderot keskuudessamme jakavat helposti. Hiljaiset jäävät helposti jalkoihin äänekkäämpien näkemysten keskellä. Yhdistysten kokouksissa jäsenillä on oikeus ja mahdollisuus tulla kuulluiksi. Siksi on tärkeää, että kokoonnumme.

Syyskokouksen puheenjohtajana toimi Mika Saarinen ja sihteerinä Ari Lehtinen (istumassa).

Esa Anttila ja Juha Siermala musisoivat kiitoskirkossa ja syyskokouksessa.

Valinnat ja suunnitelmat

Kerhon hallituksen jäsenmäärä päätettiin pitää nykyisellään: puheenjohtaja ja kuusi jäsentä sekä varalla kaksi.

Kerhomme nykyinen puheenjohtaja Mika Saarinen valittiin uudelle kaksivuotiskaudelle.

Hallituksen jäsenistä kolme oli erovuorossa. Äänestyksissä Ari Lehtinen valittiin jatkamaan hallituksessa, ja uusiksi valittiin Jukka Parkkinen ja Juha Endén.

Varajäsenten toimikausi on yksi vuosi. Ensi vuodelle valittiin Reijo Ruotsalainen ja Kari Kallio.

Hallituksessa jatkavat Minna Järvinen, Pentti Puputti ja Timo Qvist.

Syyskokouksen tehtävänä on henkilövalintojen lisäksi hyväksyä toimintasuunnitelma ja talousarvio. Ne luovat linjaa toiminnalle.

Tänä vuonna olemme tottuneet tapahtumien peruuntumiseen. Mitä ensi vuonna tapahtuu, emme tiedä, mutta teemme silti suunnitelmia. Kalenterissa ovat muun muassa kerhon 40-vuotisjuhla, MOJ Meeting, GR Enduro Tour ja uutena Lapponia-ajo. Toimintasuunnitelma hyväksyttiin esitetystä muodosta pienellä lisäyksellä.

Talousarviossa tulot ja menot ovat hallinnassa. Jäsenmaksut ovat kerhomme pääasiallinen tulolähde. Se on 30 euroa vuodessa, ja maksuista kertynee 23 400 euroa.

Vapaaehtoistoimintaa

Toimintamme perustuu jäsenten vapaaehtoisuuteen ja aktiivisuuteen. Esimerkiksi meillä Kaakon alueella on koettu tärkeänä nähdä toisiamme muun muassa viikkoajeluissa. Niissä saamme rentoutua hyvän harrastuksen parissa ystävien keskellä ilman suorituspaineita. Kokemukseni mukaan suurin voimavaramme on se, että meidän ei tarvitse olla tehokkaita. Yhteiskunta asettaa monia paineita ja vaatimuksia, mutta sen vastapainoksi on monia vapaa-ajan harrastuksia. Gospel Riders tarjoaa viitekehysten samanhenkisten kohtaamiselle hyvän harrastuksen parissa.

”Vapauteen Kristus vapautti meidät”, sanoo Raamattu. Koen että ihminen on parhaimmillaan, kun hän saa kokea rakkautta ympärillään ja olla levollisin mielin. Jumalan hyvyys vetää ihmisiä hänen puoleensa, ei meidän suorituksemme.

Hyvähenkisestä syyskokouksesta oli mukava lähteä kotiin. Saimme kokea veljellistä rakkautta, ja siitähän meidät parhaiten tunnetaan — usein ilman sanojakin. Henki puhuu puolestamme.

Jukka Parkkinen

Kuvat:

PeeTee Juntumaa

Jukka Parkkinen

Pike Saarinen

Lounastauolla kokousväkeä hauskuutti kerhon nelikymppistä muistuttava moottoripyöräkakku. Pyörän merkin arvuuttelu osoittautui sen verran vaikeaksi, että kakku päätettiin vain syödä pois.

Joulunviettoa maailmalla

Gospel Riders Jerusalem jouluajelulla Genesaretinjärven rannoilla.

Lähetystyön vuosina olemme viettäneet jouluja milloin missäkin, ympäri maailmaa. Monissa perheellemme tuuissa kulttuureissa joulu ei ole välttämättä kovin iso juttu. Jaan joitakin mieleen painuneita kokemuksia jouluistani.

Joulu Espanjassa

Olin vaimoni Sirpan kans-

sa yhtenä jouluna Espanjassa. Saavuimme jouluaattona, myöhään illansuussa, Santiago de Compostelaan, tunnettuun pyhiinvaeltajien määränpäähen. Ajattelimme syödä kunnan jouluaterian ja lähdimme kaupungille etsimään ravintolaa. Kaikki paikat olivat kiinni tai menossa kiinni jouluksi. Mistään ravintolasta ei löytynyt ruokaa. Läheisessä

puistossa näkyi olevan jokin tapahtuma meneillään. Siellä oli teltta pystyssä ja ihmisiä ruokajonossa. Sitten valkeni, että se oli katolisen kirkon järjestämä kodittomien joulujuhla. Pohdimme, pitäisikö liittyä jonoon, mutta sitten löysimme kioskin, jonka hyllystä löytyi jouluateriaksi paketti meetvurstia ja jugurttia. Nautimme ne seisaaltaan kioskin edus-

talla. Markiisikatos suojasi vesisateelta. Paluumatkalla hotelliin huomasimme kolikoilla toimivan automaatin, josta sai sipsejä ja kylmää kahvia. Ostimme siitä lisää jouluherkkua mukaan hotelliin.

Joulu Jerusalemissa

Jerusalem-vuosinamme olimme monta kertaa jouluaattona perheen kanssa Betlehemiissä. Yhtenä vuonna onnistuin saamaan fransiskaaneilta pääsyliput syntymäkirkon joulumessuun. Ilman lippua sinne ei ollut asiaa, koska kirkko on silloin ääriään myöten täynnä. Seisoimme jouluyönä kuin sillit suolassa 2000 muun ihmisen kanssa kirkossa kuusi tuntia yhteen menoon. Jossakin kaavan välissä luettiin rukous myös suomen kielellä.

Ajokelit ovat Israelissa kohdallaan ympäri vuoden, joten meillä oli ajeluita Gospel Riders Jerusalemin kanssa myös jouluisin.

Joulu Mongoliassa

Mongoliassa joulua ei oikeastaan vietetä, mutta meillä oli joka vuosi lähetyslentäjien järjestämä joulujuhla ohjelmiseen ja lahjoineen. Sirpan kanssa kävimme parina jouluaattona ajelemassa koiravaljakolla maaseudulla. Kyyti oli aika kylmää, kun pakkasta oli 27 astetta. Puolimatkassa viritimme nuotion lämmikkeeksi.

Yksi mainio jouluihin tapa-
 us jäi Mongoliasta mieleen. Kävin Ulaanbaatarissa päivällisellä pohjoiskorealaisessa ravintolassa nimeltä Pyongyang. Ravintolassa oli iso joulukuusi ja tähti sen latvassa. Pohjoiskorealaiset tarjoilijat esittivät ohjelmaa illan kuluessa. Normiasuna oli univormu, josta tuli mieleen sotilaan ja lentoemännän välimuoto. Asut vaihtuivat ensin kansallispukuihin, ja tarjoilijat esittivät maansa kansanmusiikkia ja lauluja, joiden sanoituksissa varmaan ylistettiin suurta johtajaa. Sitten asut vaihtuivat lyhyisiin kimalteleviin mekkoihin. Ensimmäinen he esittivät Ave Marian. Sitten oli vuo-

Jouluaaton ajelu Mongoliassa 27 asteen pakkasessa.

rossa kevyempää musiikkia, kuten Beatlesin ja Abban kappaleita.

Joulu Tansaniassa

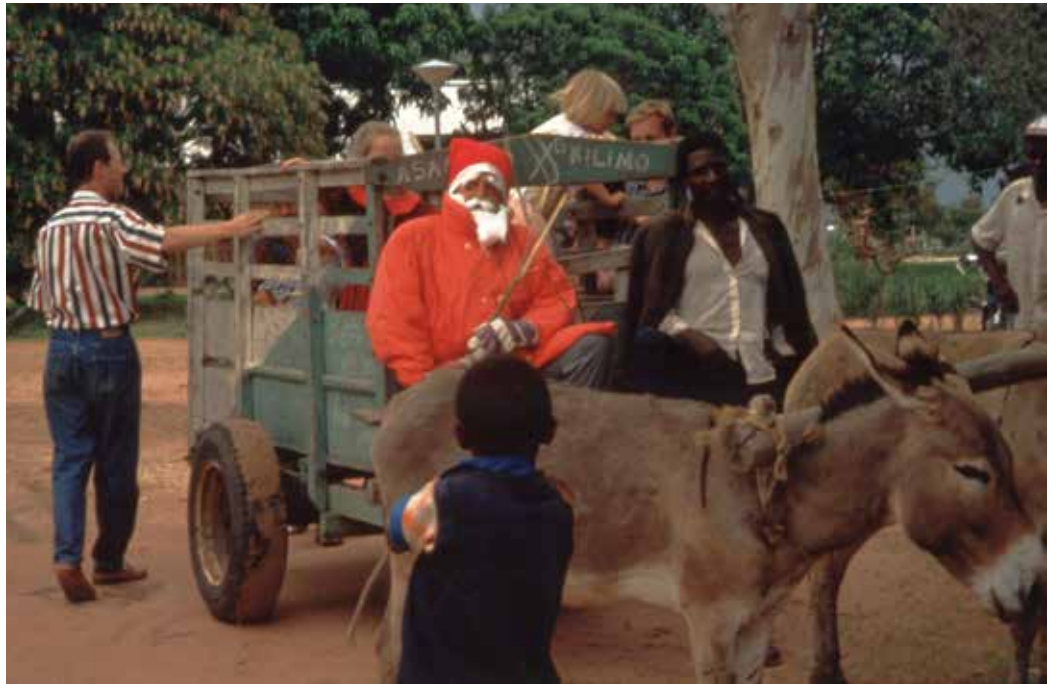
Tansaniasta on jäänyt mieleen yksi tapahtumarikas joul.

Aattona aamupäivällä vein syrjäiseen kylään joululahjaksi lentokoneellani sata kananpoikaa. Kyläläiset saivat perustettua kanalan. Kuulin myöhemmin ikävän uutisen: kanalassa oli räjähtänyt öljylamppu, ja vain yksi kananpojista oli jäänyt henkiin.

Pesäpaikkamme oli Nkingan lähetyssairaala Länsi-Tansaniassa. Kotiin laskeuduttuani pääsin katsomaan, miten kylässä liikkui afrikkalainen joulupukki jakaen lahjoja aasin vetämistä kärryistä, joihin lapset saivat hypätä kyytiin.

Olimme avaamassa uutta lentokenttää sadan kilometrin päähän, missä toimi aktiivinen seurakunta. Ajattelimme viedä sinne lentokoneella joululahjaksi Raamattuja. Lentokentän viralliset lupa-asiat eivät kuitenkaan olleet vielä valmiina, joten laskeutuminen kentälle ei tullut kysymykseen. Kävimme lentämässä kylän ylitse matalalta. Avasin koneen sivuikkunan ja pudotin säkkiin pakatut Raamatut keskelle kiitotietä. Kaarsin kylän ylitse ja näin, kuinka evankelistista heilutti raamattusäkkiä merkiksi siitä, että joululahja oli saapunut perille.

Roy Rissanen

Tansonialainen joulupukki liikkui kärryillä reen sijaan, ja vetojuhtana oli aasi.

Tansaniassa lähdössä viemään joululahjoja, ensin kananpoikia ja sitten Raamattuja.

Rissanen perhe jouluna Betlehemissä.

Lähetyslentäjien (MAF) Mongolian toimiston naiset joulujuhlissa.

Tervehdys Pohjois-Lapista!

Täällä Lapissa vietämme joulua kaamoksessa kauniissa lumimaisemissa, joissa on hiiren hiljaista. Kaamos ei ole vain pimeyttä. Jouluvalot palavat kauniisti talojen pihossa marraskuusta maaliskuuhun, ja lähes päivittäin näemme myös ihmeellisiä sinisiä valoja revontulien tanssinäytöksissä.

Jumala on siunannut Lappia valtavan upeilla ja jylhillä maisemilla. Myös täältä Sodankylästä löytyy Sattasvuori, joka on vanha tulivuori, mitä ei monikaan Suomen kansalainen tiedä. Kun Jumalan sana sanoo, että kaiken lopussa maailma muuttuu tulijärveksi, olen ymmärtänyt, että pitäähän täällä Suomessakin siksi tulivuori olla.

Sydämen todellinen rauha ja lepo eivät silti tule ympäristöstä, vaikka asuisi kuinka rauhallisessa paikassa. Koronan keskellä on lähes kaikilla jonkinlainen pelko ja stressitila, myös Jumalan lapsilla. Rohkaisen kaikkia Jeesuksen omia: meidän ei tarvitse pelätä, vaikka mitä tapahtuisi. Heittäkäämme kaikki murheemme ja pelkomme Jeesuksen päälle, hän on luvannut ottaa ne kantaakseen. Samalla hän on antanut meille oman ikeensä, jonka kantamiseen saamme voiman häneltä. Liian raskas se ei ole kenellekään.

Näin joulun alla ja aikaan olkoon ilomme Herramme Jeesuksen syntymäjuhlassa. Hänessä meillä on ikuinen turva.

Lapissa on jouluna kunnan talvi. Lapset ovat täällä paljon ulkona. Myös porot tuovat oman kiehtovan tunnelmansa Lapin jouluun.

Täällä on myös suuri uskomus joulupukkiin ja shamanismiin. Ne eivät suo turvaa, ja pelastusta niistä ei tule. Jeesus on ainoa pelastaja. Hän on tullut maan päälle tuomaan anteeksiannon ja pelastuksen kaikille, jotka haluavat ottaa hänet sydämeensä henkilökohtaisena Vapahtajana, Pelastajana ja Lunastajana. Jeesus tuli antamaan rauhan kaikille, jotka uskovat häneen.

Lapissa kaamokseen tuovat valoa talojen jouluvalot.

Sinullakin, rakas ystävä, on mahdollisuus tehdä tämä elämäsi tärkein ja paras ratkaisu. Silloin saat todellisen rauhan, turvallisuuden ja iankaikkisen elämän.

Siunattua joulua kaikille!

Jarkko Lehtinen

Porot kuuluvat kuvaan Lapissa niin jouluna kuin muulloinkin.

Jumala on siunannut Lappia erityisen kauniilla luonnolla.

Gospel Riders Ahvenistolla MP69:n ajokoulutuksessa

Gospel Riders järjestää ajokoulutusta niin asfaltilla kuin sorallakin. Tällä kertaa ajokoulutuskoordinaattorimme Kai Suonoja oli hankkinut meille koulutuspäivän MP69-kerholta.

Herätyskello pärähti soimaan kello kuusi lauantaina. Katsahdin unenpöppöisyydenä verhojen raosta ulos. Harmaalta ja sateiselta näytti, ja tänään piti ajella radalla. Tuntui siltä, että ei taida rataharjoittelusta tulla mitään, mutta kun ilmoitaututtu oli, niin lähtöä piti alkaa tekemään. Vääntäydyimme aamukahvin jälkeen vaimoni Sonjan kanssa sadehaalareihin ja hyppäsimme pyörien päälle tarkoituksena kohdata ryhmä ajoharjoitteluun suuntaavia kerholaisia Riihimäen ABC:llä. Nipin napin ennätimme ajoissa paikalle ja liityimme huoltoasemalta starttaavan ryhmän mukaan. Pienten ryhmäajoon liittyvien kommellusten jälkeen Gospel Ridersin porukka päristeli suoraan Ahveniston radan melumittaukseen.

Vastassa olivat MP69:n kokeneet kouluttajat. Meistä vierailevista tähdistä tehtiin ryhmä G. Kouluttajat Markku Ahlsten, Seppo Anttola, Rami Kotilainen ja Jarno Saarinen kertoivat porukallemme homman säännöt. Kerran tunnissa oli ryhmämme vuoro ajaa. Ennen kunkin ajovuoron starttia kouluttajamme tulisi kertomaan mihin keskitytään, ja 20 minuutin ajon jälkeen oli palautteen hetki.

Ei muuta kuin liikkeelle

Meitä harrastelijamotoristeja kauhistuttanut tihkusade ei juurikaan hermostuttanut kouluttajiamme, joten uskaltauduimme radalle. Meille vakuutettiin, että sitten kyllä lopetetaan, jos rata kastuu kunnolla. Eikä meistä sitten lopulta kukaan ulos ajanut. Kohtuullisia vauhtejakin pystyttiin

Innokkaat GR-ratakuskit Pertti Nieminen ja Sonja Hellén-Nieminen Espoosta sekä Lea Aspiala Järvenpäästä. Taustalla kävelee ryhmän kouluttaja Jarno Saarinen.

pitämään. Joku tosin sanoi, että rata tuntui liukkaalta muutamissa kohdissa.

Tarkoituksena ei ollut järjestää varsinaista rata-ajon kurssia, vaan opetella turvallisissa rataolosuhteissa maanteiden mutka-ajoa. Ajolinjoja pyrittiin hakemaan siten, että ne muistuttaisivat pikkuteiden mutkaan tuloja omalla kaisalla. Kussakin 20 minuutin ratavuorossa ajettiin alkuun pari kierrosta kouluttajan harjoitteita, esimerkiksi mutkien ajamista yhdellä kädellä. Mallikierrosten jälkeen sai ajella vapaampia vauhteja niin halutessaan.

Loppupäivästä aurinkokin näyttäytyi, ja kun kello 14 jälkeen oli palautteen aika, rata alkoi olla kuiva. Kokemus oli meidän kaikkien osallistuneiden mielestä erittäin mukava ja hyödyllinen. Kurssi oli ehdottomasti hintansa väärti ja koulutus laadukasta. Ryhmämme yhteinen kanta oli, että jos vastaavaa järjestetään uudelleen, niin varmasti haluamme olla mukana. Taisipa joku heittää ilmaan toiveen kaksipäiväisestäkin koulutustapahtumasta.

Pertti Nieminen

Ennen radalle menoa MP69:n kouluttajat pitivät rataifon GR:n ryhmälle.

Gospel Riders

Tourin suunnitteluryhmästä Reijo, Pauli ja Marko. Kuva: Reijo Ruotsalainen

Suurin osa osallistujista aikoo jatkossa harjoitella itsenäisesti Tourilla opeteltuja asioita, kuten seisaaltaan ajoa ja painonsiirtoa mutkissa ja käännoksissä.

Kuva: PeeTee Juntumaa

Jyrkkä mäki ja pehmeä hiekka – Esalle ei mikään ongelma

Kuva: Pentti Puputti

Yhteisöllisyys ja porukkahenki olivat huippua!

Kuva: Reijo Ruotsalainen

Jatkoa edellisestä numerosta

Kaikkien aikojen ensimmäinen Gospel Riders Enduro Tour ajettiin kesän kuumimpaan aikaan kesä-heinäkuun vaihteessa. Lue matkan alkuvaiheista lehden edellisestä numerosta.

Sunnuntaina matkatavarat jätettiin leiriin, ja Markon suunnittelemissa reiteillä lähdettiin odottavin mielin. Tiestö Pohjois-Karjalan korvissa olikin monipuolista ja hauskaa; tänne pitää päästä uudelleen! Punaiselle ryhmälle oli jälleen oma haastavampi reittinsä mäennousuineen, ja taisipa joku käydä kyljelläänkin. Sininen ryhmä ajoi helpompaa maisemareittiä. Lopuksi kokoonnuttiin vielä Viilin perheen meille varaamalla kodalla, jonne he olivat omalla kustannuksellaan ja vaivaa nähdén järjestäneet koko porukalle runsaat tarjoilut! Kiitos Mauno, Kaija, Marko ja Raisa! Kodan ympäristössä oli myös sopiva paikka järjestää ajokoulutustuokio.

Erämaajärven rannalle

Maanantaina matka jatkui Pentin vaihteleviin maisemiin suunnittelemaa sorareittiä kohti Pyhännän Ahvenjärveä. Perille saavuttuamme kävimme vielä eri ryhmissä ilta-ajelulla hakemassa eväitä ja bensaa. Pentin punaiselle ryhmälle löytämät oikotiet olivat kerrassaan mainiot! Ahvenjärvellä käytössämme olleet tilat olivat aiempia paikkoja erähenkimmät. Itkoita ja mäkäriä oli edelleen ihan siedettävä määrä, ja mukana kulleet itikankarkottajat toimivat sähköttömässäkin majapaikassa.

Aloimme myös löytää aiempaa enemmän aikaa yhteisiin hengellisiin hetkiin. Aki oli varustautunut reissuun laulukirjalla, jonka sanoista muut sitten ottivat kännykällään kuvan, ja niin voimme laulaa yhdessä. Seuraavan päivän reitit — jotka toki oli suunniteltu ja koeajettu jo kauan sitten — naputeltiin tutuksi tulleeseen tapaan ryhmänvetäjien navigaattoreihin vielä illan päätteeksi, kun useimmat olivat jo nukkumassa. Tässä vaiheessa oli vielä mahdollista tehdä reitteihin joitain muutoksia, jotta ne sopisivat kullekin ryhmälle mahdollisimman hyvin pituudeltaan ja vaikeustasoltaan.

Ajokoulutuksessa Ahvenjärvellä oli vuorossa jarruttaminen soralla. Pentti ajoi näytöt eri variaatioista, ja oli opettavaista katsoa ammattimiehen otteita. Valitettavasti omakohtaiseen harjoitteluun ei ollut tällä kertaa aikaa.

Punaisella reitillä tapahtuu!

Tiistain ajoreitit Ahvenjärven ympäristössä ajettiin taas ilman matkatavaroita.

EnduroTour 2020, osa 2/2

Sininen ryhmä nautiskeli omasta maisemareitistään Jyken johdolla. Punaista ryhmää vei Pentti. Tihkusade vei näkyvyyden ja teki tiet paikoitellen liukkaiksi. Muuten oli kyllä hienoja reittejä ja kauniita paikkoja!

Erääseen vasempaan mutkaan tullessa se sitten tapahtui — Reijo meni nurin! Vauhdista kaatumisessa on aina mahdollisuus käydä pahastikin; onneksi täällä kertaa selvittiin ilman vakavaa loukkaantumista. Toki kroppa sai sinne tänne kipeää ihan kunnolla, ja tutkimuksissa havaittiin solislun murtuneen. Voi harmi!

Reijo siis vietiin sirralla lisaalmeen larsarettiin ja Gessu Autoliiton avustuksella Kiuruvedelle Pentin pihaan. Onneksi pyörään ei tullut isoja vaurioita — sehän se aina on suuri huoli — ja pikkuviat tulivat korjatuiksi kerhokavereiden toimesta. Reijo ei sitkeänä sissinä paljon valittelut, vaan oli jo seuraavana päivänä Buranan voimin latailemassa videoita nettiin! Meitä muita kyllä harmitti kaverin puolesta. Samalla tämä oli meille kaikille terveellinen muistutus, että varovainen pitää olla. Tapahtuma käytiin myöhemmin läpi paikalla olleiden ajokouluttajien kesken ja siitä keskusteltiin osallistujien kanssa. Huomioimme sen myös tulevissa koulutuksissa.

Alkuvuikon pöly ja helle olivat siis vaihtuneet koleampaan keliin ja ajoittaiseen tihkusateeseen. Sen verran olivat ajohalut ryhmältämme karisseet Reijon mukkauksen myötä, että jätimme ylimääräiset kiemurat siltä päivältä pois ja ajelimme vähän isompia teitä ruokapaikkaan ja sieltä takaisin kämpille. Etenkin Esa tuntui olevan kovasti mietteisään.

Takaisin Ahvenjärvelle päästyämme löylyt olivat pehmeät ja järvesi lämmin. Sinisen ryhmän reissu oli mennyt mukavasti, ja muutenkin oli mukava olla taas

yhdessä. Iltapalat syötiin tietenkin tulen ääressä, ja iltahartaus pidettiin kodassa. Olimme päivän tapahtumista huolimatta rauhallisella ja hyvällä mielellä.

Väsyneitä, mutta onnellisia

Keskiviikkona oli aika palata erämaajärven rannalta ihmisten ilmoille. Matkalla kohti viimeistä majapaikkaamme Viitasaarella kävimme vielä Kellankosken kodalla, jonne Raimo oli ehtinyt ennen meitä ja oli odottamassa valmiiden tulien kanssa. Pentillä olisi vielä ollut maukkaita punaisia reittejä takataskussaan, mutta päätimme pitää koko ryhmän kasassa ja ajaa yhdessä viimeiseen majapaikkaamme, Niinilahden kylätalolle. Saa-vuimme siis perille hyvissä ajoin iltapäivällä, joten aikaa jäi vielä saunomiseen ja illanviettoon. Torstaiaamuna pidimme sitten yhteenveto- ja päätöstilaisuuden, jonka jälkeen oli aika kääntää etupyörät kotia kohti. Innokkaimmat nautiskelivat kotimatalla vielä reissun viimeisistä soraränneistä.

Reilun viikon mittaiseen reissuun mahtui paljon ystävyyttä, pölyä, saunomista, ajokokemuksia, nuotiotulia, oppimista, rukousta ja vaikka mitä muuta. Puhun varmasti kaikkien suulla, kun sanon, että Tourista jäi kiitollinen mieli. Kiitos kaikille osallistujille, te teitte tästä juuri tällaisen reissun! Erytinen kiitos kaikille vaivaa nähneille. Olette tehneet ison työn suunnittelun ja valmistelun kanssa, jopa käyneet ajamassa reittejä läpi jo ennen kuin lumet olivat kokonaan sulaneet! Suurin kiitos tietenkin Taivaan Isälle, sillä Hänen Henkensä yhdistää meidät yhdeksi, ja niin keskinäinen rakkautemme veljinä ja sisarina Herrassa pääsee toteutumaan ihan käytännössä yhteisillä reissuillamme!

Mika Saarinen

Siirtymät ajettiin matkatavaroiden kanssa.

Kuva: Reijo Ruotsalainen

Osallistujien kommentteja Enduro Tourista:

”Upea tapa harrastaa moottoripyöräilyä: koulutusta, mielenkiintoiset reitit, hyvä porukka, kristittyjen yhteys!”

”Veljeys/ sisarus.”

”Juurikin tuo koulutus ja porukassa yhdessä olo tekeminen.”

”Jäi jano. Seuraavalla kerralla kokeilen sinistä reittiä, kun uho on liian vaarallinen punaiselle. :)”

”Nää jutut on just niitä, miksi olen motoristi. Ajetaan sora. Ajetaan yhdessä kristittyinä (miten olenkaan kaivannut yhteisiä ajoreissuja!!!). Opitaan uusia asioita. Opitaan yhdessä tekemistä ja olemista.”

”Olen jatkossakin enimmäkseen asfalttimotoristi jo siksi, että ajan paljon vaimo kyydissä. Enska ei ole minulle edelleenkaan intohimo, mutta haluan kuitenkin olla laaja-alainen ja oppia lisää, ettei tarvi vältellä huonojakaan teitä ja sorapintaa. Reissun parasta antia oli sora-ajoon totuttelun lisäksi kaveriporukka, iltanuotiot ym, sekä luonto ja ympäristö. Kiitos järjestäjille, näitte ison vaivan meidän kaikkien iloksi ja hyödyksi.”

”Kaiken kaikkiaan upea reissu, ja itsellä on liian vähän mahdollisuuksia kokea vastaavia.”

”Mahtava irtiotto arjesta ja haluan oppia lisää.”

”On aina ilo ajaa hiekalla.”

”Mahtavaa, hieno porukka.”

”Vaihtelu virkistää ja hyvä seura.”

”Anti oli soratieajelua kohtaan myönteinen, kiinnostusta lisäävä.”

”Kiva nähdä samanhenkisiä GR-läisiä ja keskustella yhteisestä harrastuksesta.”

”Myös asfalttireissuille lähtisin mukaan.”

”Vähän jäi sellanen olo, että uskaltaako lähteä uudestaan, luottamus siihen, että sininen reitti on sininen. Tuli ajatus, näin arkana aloittelevana hiekkatien ajajana, joskos sininen ryhmä vois vielä jakaa aloitteleviin ja vähän kokeilempiin. Suunnitella tiet sen mukaan. Miehillä tää ajaminen on eri tavalla verissä kuin naisilla. Tuli vähän sellanen olo, että hidastan menoä arkana, toiset halusivat mennä vauhdikkaammin.”

”Oli opettavaista ja mukavaa.”

”Mukaan pääsy uudestaan riippuu kotijoukoista ja muista velvoitteista.”

”Kaiken kaikkiaan mahtava reissu. Kiitos Herralle!”

”Toisaalta turhauttaa ajaa satoja km:jä assua ennen ja jälkeen Touria; toisaalta kaipaamaan kristillistä yhteyttä sisariin ja veljiin”

”Rentoa...”

”Se oli hyvää, että sai ajaa sitä nopeutena kuin taidot ja osaaminen edellytti.”

Lapin-retki elokuussa 2019

Katoavaa kaupunkia katsomassa

Motoristijumalanpalveluksesta Lapin-retkelle! Onko olemassa parempaa läh-tölaukausta kuin pyytää taivaan Isän siunausta ennen reissua motoristien yhteisestä jumalanpalveluksesta?

Olin ajellut kotoa Joensuuhun Martti Pesosen luokse. Ajatukseni oli poiketa Kiihtelysvaaraan motoristijumalanpalvelukseen ennen kuin lähtisin ajamaan kohti pohjoista. Sain oitis Martin mukaa-ni kirkonmenoihin. Siitä oli erillinen juttu GR-lehdessä 3/2019.

Koin saaneeni jumalanpalveluksesta siunauksen matkaani. Martti jäi kotiinsa, minä tankkasin Joensuussa ja suuntasin pyörän keulan pohjoiseen. Ajelin tuttua reittiä Joensuusta Outokumpuun, josta käännyin pikkutielle kohti Kaavia, Juankoskea, Nilsiä ja Varpaisjärveä. Sieltä jatkoin vielä pienempää tietä kohti lisalmen Honkakoskea. Saavuin illan suussa Gospel Riders -veli Heikki Juntusen luokse, joka jo odotteli minua.

Lämmin vastaanotto, päivällinen ja illalla vielä sauna. Tähän mennessä varsin kuiva kesä oli tuonut ystäville yllätyksen: Ala-Varpasen järven pinta oli laskenut siihen malliin, ettei Honkakoskeen riittänyt vettä kuin puroksi. Uiminen siinä ei onnistunut, mutta saunomistahan se ei estänyt.

Mukavia pysähdyspaikkoja

Matka kohti pohjoista jatkui maanantaina lisalmen kautta. Jätimme Hessun kanssa jäähyväiset kaupungilla, ja kaupassa käynnin jälkeen Bemari nieli kilometrejä viitostiellä kohti Kuusamo. Ilman lämpötila keikkui noin 13 asteessa, joten eipä tullut ainakaan hiki. Lounastin Kajaanissa ja viestittelin vielä vaimon kanssa matkan turvallisesta etenemisestä.

Ristijärvellä pysähdyin huoltoasemalle tankkaamaan. Paikalle kurvasi pariskunta seikkailu-Gessulla. Keskusteluhan siitä syntyi. Hekin olivat menossa pohjoiseen, Norjaan ja Nordkappiin. Lähdimme liikkeelle yhtä matkaa, mutta heillä tuntui olevan niin kiire, että minä päätin ajaa kiltisti nopeusrajoitusten mukaan. Ehkä tapaamme Norjassa?

Ämmänsaaren jälkeen alkoi kahvi-hammasta kolottaa. Eipäs tullut äsken pysähtytyä paikalliselle huoltarille. Jatkoin matkaani ja kyttäsin tienvarren mainoskylttejä kahvipaikasta. Kolmisenkymmentä kilometriä myöhemmin satuin Hiljaisen kansan Niittykahvilan kohdalle. Tiedättehän; Reijo Kelan kesällä 1994 tekemä tilataideteos viitostien varrella Käpylän pellolla. Kahvilan tarjous oli lätkykahvit 6 euroa! Siihen oli mieluisaa sortua, ja samalla laitoin heinäpäistä kuvaviestin vaimolle.

Toinen vastustamaton pysäys tuli vähän ennen Kuusamo. Karhumies Sulo

Karjalaisen perustama Suurpetokeskus on aivan viitostien tuntumassa, joten poikkesin sinne. Vanhaa herraa en tavannut, mutta pääsin mukaan turisteille tarkoitettuun tutustumiskierrokselle. Vahvojen aitojen keskellä näin karjuherrat Vyötin ja Juuson. Tessu puolestaan oli hieman ujon oloinen. Suurpetokeskuksen työntekijä syötti Vyötiä herkuilla ja siitä sai hyvin kuvia. Vain se aita häiritsi hiukan.

Tunturialueelle

Illansuussa saavuin Pelkosenniemen Kairosmajalle. Oletin ilman muuta, että paikka on auki tähän aikaan kesästä, mutta ovet olivat lukossa! Ehdin jo alkaa soittella puhelinpäivystäjälle, kun pihalle tuli muuta väkeä. Ilmeni, että meneillään oli Kairosmajan ystävien viikko ja melko pian tapasin paikan johtajattaren Auli Narkilahden. Olin (taas) tullut ilman varusta paikalle ja kyselin yösjaa häneltä. Se järjestyi helposti ja kiitokseksi lupasin pitää paikalla olleille Gospel Riders -kerhon esittelyn seuraavan aamuhartauden yhteydessä. Jätin Aulille myös Motoristiraamatun. Toki Kairosmajalla on käynyt jäseniämme aika paljonkin, mutta Motoristiraamattu tuntui olleen Aulille uusi, mieluisa tuttavuus.

Revontulikappelin aamuhartauden jäl-

keen pakkasin itseni tien päälle. Ohitin Luostotunturin, jossa väitetään olevan "lustia", mutta minä jatkoin matkaani neulosten kautta Sodankylään. Tie seuraili Kitisen vartta, ja Askan turistikohteen kohdalla taas jarruttelin. Porttikosken voimalaitoskin on siinä lähellä, mutta tyydyin ihaillemaan Kitisen uomaa viimeisiä eväitä syödessäni.

Sodankylässä oli pakko käydä kaupassa ja tankkaamassa, sillä seuraava majapaikka oli hämärän peitossa. Varuskuntapitäjässä kun olin, tapasin reippaita sotilasasuisia nuoria kaupan pihassa. Keskustelun päätteeksi jätin heille yhden Motoristiraamatun. Saamani lämpimän kiitoksen myötä uskoin lahjan tulleen tarpeeseen.

Matka jatkui 10-11 asteen lämpötilassa ja pilvisessä säässä. Ohitin Tankavaaran Kultakylän, jonka kohdalla muistelin käyneeni siellä ainakin kolme kertaa eri seuralaisten kanssa. Päivä hämärtyi entisestään ja alkoi tihuttaa vettä. Ilma viileni niin, että väänsin kahvanlämmittimet päälle ja ajattelin pysähtyväni vasta paljon myöhemmin.

Saariselkä jäi taakse, samoin Ivalo. Sitten alkoi vaivata nälkä. Vajaat parikymmentä kilometriä ennen Inaria sadekuoroja tuli jo turhan paljon, joten Karhunpesäkiven kohdalla kurvasin saateenpitoon matkailukeskukseen ja sömään poronkäritystä. Sillä aikaa sade taukosi ja päätin kuntoilla sen parisataa metriä rappusia ylös Karhunkivelle. Arvatkaa, tuliko lämmin! Olihan siinä joillakin sivullisilla ihmettelemistä, kun ponnistelimme yhdessä ylös tuolle tafonille, sisältä ontolle kivelle. Sen on arvioitu olevan Suomen suurin tafoni, en tiedä pitääkö paikkansa.

Yösjän etsintää

Olin miettinyt nukkuvani seuraavan yön Pielpajärven erämaakirkolla, mutta ajellessa ajatus alkoi tuntua kuolleena syntyneeltä: siinä tapauksessa pitäisi en-

Kitisen varrella Askassa oli luontokohde, jossa pääsi ihaillemaan maisemia.

Kelotin rantamajojen leirintäalueella on viehättävä kirkko, jonka on pystyttänyt paikan yrittäjä Markku Laulumaa. Tosin tätä nykyä yrittystä taitaa pyörittää jo nuorempi sukupolvi.

Kiirunan kirkko on yksi Ruotsin suurimpia puukirkkoja, sinne sopii 800 henkilöä. Jukkasjärven seurakuntaan kuuluvan kirkon on suunnitellut Gustaf Wickman kaivosyhtiö LKAB:n toimeksiantonosta. Kirkkokin on tarkoitus siirtää LKAB:n varoin uuteen, turvallisempaan paikkaan.

sin talsia pysäköintialueelta Pielpalle saateessa viitisen kilometriä. Ja seuraavana päivänä takaisin.

Muistin, että onhan siellä Inarin kansanopisto, jossa olen yöpynyt muutaman kerran aikaisemmin. Enää siellä ei tosin ole kansanopistoa, vaan muistelemani paikka on Saamelaisalueen koulutuskeskuksen asuntola Jeera. Mutta voi surkeus, sieltäpä ei löytynyt ristinsielua. Kukaan ei avannut, vaikka kävin ovilla kolkuhtelemassa.

Palasin harmissani kylälle ja aloin etsiä yösjaa. Muutama hotelli siellä oli, mutta aika hintavia kaikki. Leirintäalueen korvikkeena oli Inarin Lomakylä eli mökkikylä, jossa yhden mökin hinta oli 75 euroa. Harmitti, mutta otin sen. Siellä vain ei toiminut lämmitys, joten tinkasin aamulla 25 euroa hinnasta pois. Sästyneet eurot tuli tosin käytettyä Näkkäläjärven lahjataratalossa, jossa riitti tutkimista pariaksi

tunniksi.

Aamulla liikkeelle lähtiessäni ulkolämpötila oli 7,5 astetta ja sää pilvipoutainen. Ajoin Kaamaselle, missä pysähdyin Lapin sodan muistomerkillä. Siellä tapasin tuttuja: paikalla oli myös Ristijärven tankkauspaikan pariskunta. Vaihdoin kuulumisia ja lähdimme taas yhtä matkaa eteenpäin, mutta he ajoivat kohti Utsjokea ja minä käännyin Karigasniemen suuntaan.

Olin aikonut jatkaa Karasjoelta kohti Nordkappia, mutta sade muutti suunnitelmiani. Sateen myötä lämpötila laski 5-6 asteen vaiheille ja kahvanlämmittimissä oli pakko vääntää tehoja lisää. Yöpaikkojani en ollut lyönyt lukkoon, joten mikään ei sitonut minua Norjaan. Päätin palata Kautokeinin kautta Suomen puolelle.

Lähojåvrin kohdalla sade hellitti ja pysähdyin syömään eväitäni. Miettiessäni,

menisinkö Hettaan yöksi, muistin että Gospel Riders -veli Heikki Komppa on ollut siellä töissä. Soitin Heikille ja kysyin yöpymisvinkkejä Hetasta. Kuultuaan, että olen tulossa pohjoisen suunnasta, hän neuvoi minut Kelotin Rantamajoille Lep-päjärvelle.

Kaupunki, jota siirretään

Hyvä vinkki! Majapaikka oli edullinen, omistaja Markku Laulumaa on uskovainen mies ja pellon reunassa kotakirkko. Vastaanottokomiteassa oli mukana poro, jonka nimi on enteellisesti Luukas! Kelotin rantamajoilta riittäisi kerrottavaa vaikka kuinka, mutta totean vain, että huolenpito oli hyvää ja aamiainen tosi runsas!

Aamulla tankkasin Hetassa ja suuntasin kohti Ruotsia. Ylitin rajan Kaaresuvannossa, josta ajelin hyvässä säässä Vittangin kautta Kiirunaan. Pithän tässä vielä nähdä kaupunki, joka muuttaa pois ennen pelättyä sortumista alla olevaan rautamalmiluolastoon. No, taivas varjelkoon, ettei sellaista tapahtuisi, mutta muutto on alkanut: kaupungintalo on jo vaihtanut paikkaa, samoin osa muista taloista. Kaikki kulttuurillisesti arvokkaat rakennukset siirretään, myös Kiirunan upea puukirkko. Ja kaivosyhtiö LKAB maksaa koko muuttoprojektin.

Kaivos on elintärkeä koko kaupungille, eikä sitä varmaan olisi olemassakaan ilman tätä pohjoismaiden suurinta rautamalmikaivosta. Niinpä esimerkiksi Kiirunan työllisyystilanne on koko Ruotsin paras. Kaupungin lisäksi tutustuin myös kaivokseen ja sen toimintaan. Turisteja viedään bussilla 540 metriä maanpinnan alapuolelle!

Kun selvisin kaivoskierrokselta takaisin majapaikkaani matkustajakotiin, minun oli aika lähteä jälleen tien päälle. Suunta oli Kemi-Tornio ja kerhomme Seitsemän kaupunkia tapahtuma.

Kiirunan keskustanäkymä. Taustalla Kiirunavaaran kaivoksen maanpäällinen osa.

Matkalla tapahtui

Ajoin moottoritietä Helsingistä Turkuun, alla Honda Gold Wing ja kyydissä kaksi matkajaa. Vauhtia oli perusjoutuisa motarinopeus, runsaat 120 mittarissa. Tarkoitus ei ollut pysähtyä, mutta ennen Salon ABC:n ramppia tuli tunne: pysähdy! Ohitus seis, paluu vasemmalta kaistalta ja vilkku oikealle. Tuntui, että pitää ajaa varoen. Onneksi liitelmä on suora ja vie helposti huoltamon pihaan.

Huomasin, että ohjaus on raskas. Nousin potkimaan eturengasta, ja tyhjähän se oli. Siirsin pyörän ilmakompressorin luo, mutta ilma tuli pois venttiiliin juuresta.

Matkalle ei ollut halua jäädä, joten selvitin Googlehausta seuraavan aseman. Ei ole pitkä matka. Ilmaa rengas täyteen ja vauhtia alle ennen kuin se taas tyhjenee.

Rengas tyhjeni nopeasti, ja seuraava huoltamo oli kiinni. Ilman paineilmaa emme voineet jatkaa matkaa. Liftasin ystäväni Markun kyytiin, ja suuntasimme seuraavalle huoltosikalle. Ostin paikkaussprayn, jolla sain renkaan tädeksi. Toiveena oli, että vuoto korjaantuisi.

Kikkailemalla kotiin

Ei korjaantunut. Taas pääsimme kuitenkin reippaalla ajolla parikymmentä kilometriä. Oli viikonloppu, eikä mikään korjaamo ollut auki. Kotiin oli parisataa kilometriä.

Vuodon tarkempi tarkastelu osoitti, että venttiilissä on yli sentin repeämä. Ostin kaupasta kontaktiilmaa, ilmastointiteippiä ja tietysti paikkauspullon. Levitin liimaa repeämän pinnoille, ja niiden kuivuttua painoin pinnat kiinni ja kierrin teippiä turvaksi. Spraylla rengas täyteen ja äkkiä matkaan.

Jokaisella huoltoasemalla piti pysähtyä ja täyttää rengas piukaksi. Mukana oli varalla spray. Kyllä matka taittui. Pääsimme yhdellä täytöllä muutaman kymmenen kilometriä, ja rengas oli taas tyhjentynyt. Liimaus, teippaus ja paikkausspray eivät rengasta ehjänneet, mutta niillä nikseillä pääsimme kuitenkin kotiin.

Honda Gold Wingin, matkustajien ja matkatavaroiden painoa ei ole helppo hallita, kun eturengas on tyhjä.

Ilmaa ja paikkausainetta vuorotellen, ja Honda toi perille.

Riski oli suuri

Matka oli siis todella vaarallinen. Pyörä painaa about 450 kiloa, matkajat 150 kiloa ja lisäksi matkatavarat. Rengas pysyi vanteella, mutta ajaminen tyhjällä renkaalla ja tuolla painomäärällä oli hiuskarvan tarkkaa.

Se, että rengas pysyi tyhjänäkin vanteella, oli minulle ihme. Olen tavannut motoristin, jolla oli samanlainen tilanne. Eturengas tyhjeni moottoritiedellä. Ohjaus hävisi ja pyörä teki voltin. Seurauksena sairaalareissu ja vakavat vammat.

Meidän tapauksessamme tilannetta helpotti mukana ollut motoristiystävä. Markku varmistui, että pääsimme kotiin asti. Vaimoni Anna Maija oli kotimatkan hänen kyydissä.

Arjen tultua, venttiilin vaihdon yhteydessä, tuli selväksi, että eturengas oli täynnä paikkausnestettä.

En voi suositella toimiani muille. Kun on sentin halkeama venttiilissä, renkaassa ei pysy paine liima-teippi -yhdistelmällä ja paikkaussprayllä. Kotiin oli kuitenkin mukava päästä.

Jukka Parkkinen

Kontaktiilma ja ilmastointiteippi pitivät paineen renkaissa vain vähän aikaa kerrallaan.

Jukka, Markku ja Anna Maija.

Pastorin palsta

”Syksy jo saa, harmaa on maa, koivusta lehtiset pois putoaa – –”

mentymisestä. Apostoli sanoo: ”Jumalan vahva perustus pysyy lujana – – ’Herra tuntee omansa’ ja ’Luopukoon vääryydestä jokainen, joka mainitsee Herran nimen’” (2. Tim. 2:19).

Kun kevät aikanaan koittaa, lumi ja routa sulavat vastustamattomasti aurinon lämmöstä. Samalla tavalla voi olla sydämemme kanssa. Kenties ihmissuhteisiin on tullut kylmyyttä ja jäätä. Jotakin, mikä pitäisi antaa anteeksi tai sopia. Katkeruus on voinut hiipiä sydäneläin.

Mennään lähelle lämpöä, Jeesuksen luokse. Hän on täynnä armoa ja anteeksiantamusta. Hän sulattaa Sanansa ja Henkensä kautta katkeruuden ja anteeksiantamattomuuden. Taas on kevyt olo ja hyvä jatkaa matkaa eteenpäin.

Arto Koivukoski
Biker pastor

Näin lauloimme alakoulussa muinoin. Luonto tekee jälleen kuolemaa ja siirtyy talvihorrokseen. Muuttolinnut ovat lentäneet etelään. Karhutkin ovat jo syvässä talviuudessa. Luonto on hiljainen — kunnes herää jälleen kevään koittaessa uuteen kukoistukseen.

Luontoihmisinä seuraamme ja ihmettelemme vaimoni kanssa rikasta luonnon kiertokulkua, josta saamme nauttia täällä Pohjolassa. Me motoristitkin laitamme pyörämme (yleensä) nukkumaan talviuudelle, odottamaan kevätaurinon lämpöä ja teiden sulamista.

Meille kuljettajille ja takatarakalla istujille sen sijaan ei anneta lupaa nukkumiseen, vaan päinvastoin varoitetaan siitä. Jeesus ja apostolit varoittivat kristittyjä toistuvasti hengellisen nukahtamisen vaarasta. Markuksen evankeliumin 13. luvussa Jeesus toistaa useita kertoja kehotuksen valvoa. Apostoli Paavali kehottaa: ”Älkäämme nukkuko niin kuin muut”. Siis hengellistä unta, kuten maailma ympärillämme.

Toisaalta, jos olemme nukahtaneet, meille sanotaan: ”Teidän on aika herätä unesta.”

Hengellisesti ihanteellista olisi, jos olisimme hereillä, valvoisimme tilaamme ja uudistuisimme päivittäin, kuten Paavali

opastaa korinttilaisia. Valitettavasti näin ei aina käy. Tuhlaajapoika ajautui elämänsään umpikujaan ja heräsi vasta viimeisen hädän keskeltä. Ei se tietenkään ollut myöhäistä silloinkaan, isä otti hänet avosylin vastaan.

On kuitenkin toinenkin mahdollisuus, jota suosittelen: pysyä jatkuvasti hereillä. Elää Herran yhteydessä ja valvoa hänen kanssaan. Valvomisen ei niinkään ole sitä, että seuraamme ja tunnemme pikutarkasti jokaisen ajan ilmiön, uhkakuivan ja kauhuskenaarion; jokaisen uuden profeetan ja hengellisen tuulahduksen. Samalla saatamme tuntea sisäistä rauhattomuutta ja turvattomuutta.

Opetuslapsetkin utelivat Jeesukselta: ”Sano meille, milloin se tapahtuu. Mikä on sinun tulemisesi ja tämän aikakauden päättymisen merkki?” (Matt. 24) Jeesuksen vastaus on yllättävä: ”Varokaa, ettei kukaan eksytä teitä – – monet tulevat minun nimessäni – – monta vääriä profeettaa nousee, ja he eksyttävät monia. Ja koska laittomuus lisääntyy, kylmenee monien rakkaus.”

Laittomuus, joka näkyy lakien muuttamisena, pyrkii muuttamaan myös meitä. Väärä suvaitsevaisuus ja toisaalta kovien arvojen tunkeutuminen Herran seuraajien keskuuteen kertovat rakkauden kyl-

Hallitus tiedottaa

Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry:n syyskokous pidettiin 28.11.2020 Sumiaisissa. Tiedote kokouksen päätöksistä sekä salassana nettisivuillamme olevaan pöytäkirjaan on jaettu jäsenille sähköpostilla. Jos et ole saanut niitä, voit pyytää ne aluevastavaltasi. Kokouksen pääsisältö oli toimintasuunnitelmasta ja talousarviosta päättäminen sekä hallituksen ja toiminnantarkastajien valinta.

Toimintasuunnitelmassa kerrotaan toimintamme perusteista sekä suunnitelluista valtakunnallisista tapahtumistamme, ajokoulutuksiakkaan unohtamatta. Joka vuosi päätapahtumamme ovat kevät- ja syyskokous sekä MOJ Meeting (Message of Joy). Kuten aiemmin, niiden kanssa päällekkäin emme järjestä muuta toimintaa. Tulevana vuonna päätapahtumiin lukeutuu myös yhteinen 40-vuotiskiitosjuhlamme. Tietoa näistä ja muista tapahtumista on toimintasuunnitelman lisäksi tämän lehden alkuosan

tapahtumakalenterissa.

Talouden puolesta olemme viime vuosina etukäteen varautuneet kerhon 40-vuotiskiitosjuhlaan. Taseemme on siis hyvässä kunnossa kattamaan ensi vuodelle siirtyneiden juhlien kulut. Tulevan vuoden talousarvio on suunnitellusti noin juhlien arvioitujen nettokulujen verran alijäämäinen. Helsingin MP21-näyttelyn peruuntumisesta puolestaan aiheutuu säästöjä. Talousarvio hyväksyttiin, ja jäsenmaksu säilyy 30 eurossa.

Kerhon puheenjohtajana valittiin jatkamaan Mika Saarinen (Keski-Uusimaa). Hallitukseen valittiin varsinaisiksi jäseniksi Ari Lehtinen (Tampere; jatkaa), Jukka Parkkinen (Kaakko; uusi) ja Juha Endén (Keski-Uusimaa; uusi), sekä varajäseniksi Reijo Ruotsalainen (Botnia; jatkaa) ja Kari Kallio (Tampere; uusi). Hallituksessa jatkavat lisäksi Minna Järvinen (Satakunta), Pentti Puputti (Savo) ja Timo Qvist (Botnia). Henkilövaihdokset astuvat voimaan vuoden vaihtuessa.

Siihen asti tehtävissään jatkavat vielä Anu Endén (Keski-Uusimaa), Timo Nikko (Etelä-Pohjanmaa) sekä Hannu Suomi (Etelä-Pohjanmaa).

Toiminnantarkastajina jatkamaan valittiin Pauli Levy (Helsinki) ja Jouko Virta (Lahti) ja varatoiminnantarkastajina Jukka Ikonen (Mikkeli) ja Juha Paronen (Tampere).

Tiedotamme vielä, että kerhomme tuoreehko SMOTO-yhteys henkilö Juha Endén on valittu Suomen Motoristit SMOTO ry:n hallitukseen.

Tulevana kesänä on luvassa paljon hyviä tapahtumia. Vuonna 2020 vedettiin vähän henkeä, mutta uuden raikkaan kevään odotus alkaa olla jo kulman takana. Sitä ennen, talven keskellä, hiljennymme muistamaan kaiken perustaa ja kerhommeikin päämäärää, Jeesusta Kristusta.

Hallitus

KERHOLEHDEN MP-näyttely

Kokoamme kerholehteen oman MP-näyttelyn.

Onko sinulla:

- Museorekisterissä oleva pyörä
- Historic-malli
- Muuten kuvauksellinen

Lähetä kuva ja lyhyt info pyörästäsi (tekniset tiedot ja/tai muutaman rivin mittainen tarina) osoitteeseen:

peete.juntumaa@gospelriders.fi

Esimerkiksi: Kawasaki 250 1960-luvun loppupuolelta tuotantoon tullut kolmipyttyinen kaksitahtinen Kawa oli minun ensimmäinen pyöräni. Kuvan pyörä sai uudet kuoret 1976 kun kuorma-auto rullasi ylitseni. Korjaus maksoi samanverran kuin mikä oli pyörän hinta. Kun heräsin kolarin jälkeen, lausuin kolme kertaa Jeesus auta ja jäin henkiin.

-Jukka Parkkinen

Gospel Riders -alueosastot ja yhteystiedot

Puheenjohtaja

Mika Saarinen, 040 502 2004
mika.saarinen@gospelriders.fi
puheenjohtaja@gospelriders.fi

Varapuheenjohtaja

Timo Qvist, 040323 0911
timo.qvist@gospelriders.fi
vice.president@gospelriders.fi

Jäsenvastaava

Pekka "Vespa" Vesamäki
0400 734 240
jasenkirjuri@gospelriders.fi

Talousvastaava

Pertti "Jawa" Kiukainen
050 524 2462
pertti.kiukainen@gospelriders.fi
talous@gospelriders.fi

Mediavastaava

Reijo Ruotsalainen, 0400 562 088
reijo.ruotsalainen@gospelriders.fi
media@gospelriders.fi

Kerhotavarakauppa

Timo Sund
materiaali@gospelriders.fi

Kerholehden päätoimittaja

Jukka Parkkinen, 044 045 1001
soittaa@gmail.com

Aluevastaavat

Tiedot alueiden muista vastuuhenkilöistä löytyvät GR:n nettisivuilta
www.gospelriders.fi

Botnia

Kokkolan seutu:
Seppo Kauppinen, 050 546 0155
seppo.kauppinen@jippii.fi
botnia@gospelriders.fi
Ylivieskan seutu:

Timo Qvist, 044 323 0911
timo.qvist@gospelriders.fi

Pietarsaaren seutu:

Jens Sjöling
050 505 3502, jens.sjolind@multi.fi

Espoo

Tapio Kyllönen, 0400 262 016
tapio.kyllonen@gospelriders.fi
espoo@gospelriders.fi

Etelä-Pohjanmaa

Timo Nikko, 040 588 9534
vaasa@gospelriders.fi

Helsinki

Toivo Yrjölä, 050 500 3507
toivo.yrjola@kolumbus.fi
helsinki@gospelriders.fi

Hämeenlinna

Aimo Siekinen, 045 663 6890
hameenlinna@gospelriders.fi

Itä-Suomi

Tiina ja Kari Seitoja, 050 352 4805
tiina.seitoja@gospelriders.fi
parikkala@gospelriders.fi

Jyväskylä

Heikki Taipale, 050 517 7036
heikki.taipale@gospelriders.fi
jyvaskyla@gospelriders.fi

Kaakko (Kouvola, Kotka)

Jukka Parkkinen, 044 045 1001
kaakko@gospelriders.fi

Kainuu

Pentti "Hirachan" Heikkinen,
050 585 2852
pentti.heikkinen@gospelriders.fi
kainuu@gospelriders.fi

Keski-Uusimaa

Anu Endén, 050 566 4974
hyvinkaa@gospelriders.fi

Keuruu

Erkki "Erkkis" Syrjä, 0400 844 623
keuruu@gospelriders.fi

Lahti

PeeTee Juntumaa, 041 430 3000
ptjuntumaa@gmail.com
lahti@gospelriders.fi

Lapland (Lappi)

Ari "Arppa" Savuoja, 0400 946 432
lappi@gospelriders.fi

Lännentie (Lohja)

Jukka Tuomivaara, 0500 972 208
lohja@gospelriders.fi

Mikkeli

Jukka Ikonen, 050 584 2857
mikkeli@gospelriders.fi

Oulun seutu

Ari "Arppa" Savuoja, 0400 946 432
oulu@gospelriders.fi

Pohjois-Karjala

Timo Sund, 044 092 8192
pohjois.karjala@gospelriders.fi

Raasepori

Kaj Klinga, 050 598 2733
raasepori@gospelriders.fi

Satakunta (Pori)

Minna Järvinen, 0400 719 536
minna.jarvinen@gospelriders.fi
satakunta@gospelriders.fi
Ismo Peltola, 040 5504627
ismo.peltola@gospelriders.fi

Savo (Pohjois-Savo)

Martti Olsen, 040 839 3615
pohjois.savo@gospelriders.fi

Tampere

Pekka "Vespa" Vesamäki
0400 734 240
pekka.vesamaki@gospelriders.fi
 tampere@gospelriders.fi

Turku

Hannu Nurmi, 040 537 5270
hannu.nurmi@gospelriders.fi
turku@gospelriders.fi

Viitasaari

Jarmo Markkanen, 045 889 4284
viitasaari@gospelriders.fi

Gospel Riders Estonia

Guldar Järve, +372 5668 6312

Gospel Riders Espanja

Juan Garcia Martinez
info@yosamotor.com
suomen- ja englanninkieliset yhteydenotot Susanna Luomavuori,
+34 647 654 462
famoso36@hotmail.com

ISSN 1235-3477

Ab Forsberg Rahkola Oy, Pietarsaari 2020